

ærede Medlem hørt i Dag, at Venstres Ordfører (I. A. Hansen) drømmer om at vende tilbage til den. Ja, det bliver man nødt til at drømme om — ogsaa det ærede Medlem bliver nødt til at drømme om det —, hvis vi ikke faar noget Militærforlig, saa bliver det Ordningen af 1909, der er den gældende, og denne Ordning maa saa gennemføres. Paa det Punkt melder jeg mig ogsaa som den, der drømmer om den. Og vi har netop for nylig faaet en Erklæring fra de kommanderende Generaler, som klart og tydeligt sagde dette, at Ordningen af 1909 kan ikke i Længden administreres paa den Maade, det nu sker; saa bliver det til det, man nu kalder en daarlig Ordning og en dyr Ordning.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde om vort Forsvar, at overfor et svagt Tyskland er det overflødigt, overfor et stærkt Tyskland er det unyttigt. Det er gennem en tilsyneladende logisk Undersøgelse, at det ærede Medlem naar frem til dette Maal, et bestemt Maal, et forudbestemt Maal, og det har i visse Maader skadet Undersøgelsen, at Maalet var forudbestemt. Verdensudviklingen er jo lidt vanskelig at presse ind i et logisk System. Der gives andre Muligheder end de nævnte, Overgangsmuligheder bl. a., mellem et afmægtigt Tyskland og et meget stærkt Tyskland. Og der gives Situationer, hvor et Land, der er ved at komme til Kræfter, har Lyst til at prøve, hvor meget Situationen kan bære; og overfor en saadan Situation kan jeg ikke tænke mig andet end, at det vilde være af nogen Interesse, om man havde et Forsvarsvæsen her i Landet. Og man standser i Virkeligheden midt i Tankegangen. Man holder lange Taler for at bevise, at Danmark er et lille Land, et Land, som militært ikke formaar ret meget. Det er ganske overflødigt, for det er vi alle enige om. Og man dvæler ved det forfærdelige, som venter et lille Land, der hvirvles ind i Krigen. Det er vi ogsaa alle enige om, saa al den megen Tale derom er overflødig Tale. Men det, der er det interessante Spørgsmaal, er dette: Hvorledes undgaar man bedst at komme ind i en Krig? Og det hører man jo forholdsvis lidt om.

Det, der var interessant, det var dette, hvis man fra de Herrer, som er Tilhængere af Afvæbning, eller fra de Herrer, som er Tilhængere af Politivagtteorien, turde forsikre, at dette var Vejen, ad hvilken man kunde holde sig udenfor Krigen. Men det tør man jo slet ikke. Vi behøver ikke at gaa ret langt; vi kan atter her gaa til det ærede Medlem Hr. P. Munch. Han siger om Situationen den 5. August 1914, at „havde Danmark ikke udlagt Minerne, vilde Tyskerne,

som jeg før har udviklet, rimeligvis have anset det for nødvendigt selv at gøre det. Krigsbegivenhederne vilde derved være ført over paa dansk Omraade, og selv om det i Øjeblikket var lykkedes at undgaa egentlig Krig, kan det vanskeligt tænkes, at den vilde være undgaaet i Længden.“ Dér har vi altsaa en tydelig og klar Udtalelse af det ærede Medlem for, at vi ikke kunde have undgaaet Krigen. Og det kom ogsaa frem paa et andet Punkt, idet det ærede Medlem selve den 5. August 1914 siger, at hvis der var almindelig Enighed om at undlade at foretage noget overfor en tysk Neutralitetskrænkelse, vilde det ærede Medlem ogsaa vove at gaa den Vej „trods de store Farer“, som var forbundet dermed. Dér har vi altsaa Erkendelsen af, at den radikale Teori om, at et afvæbnet Danmark eller et Danmark uden større Forsvarsstyrke var uden Interesse for et krigsførende Europa, den er gal, fuldkommen gal.

Derfor kan man ikke komme igen med denne Teori. Man kan ikke gaa ud og sige til det danske Folk: Hvis I afvæbner, kan I føle jer rolige, saa sker der intet her i Landet af Krigsbegivenheder. Hvis noget saadant skulde blive sagt, kan man henvise til det ærede Medlem Hr. P. Munch og sige: Han tror ikke paa det.

Lidt senere siger det ærede Medlem, at „vi har vel Lov til for vort Vedkommende at forudsætte, at man i England under saadanne Overvejelser — det var Overvejelserne om at gaa ned i Østersøen — ogsaa har taget med i Betragtning, at Forsøg paa at trænge ind i Østersøen, efter at Bæltspærringerne havde fundet Sted, ikke kunde ske, uden at sætte Danmarks Neutralitet paa Spil og drage det ind i Krigens Ulykker“. Ogsaa i den Henseende kommer Bæltspærringerne altsaa til at betyde en Betyggelse af Danmarks Stilling. Her har vi det ærede Medlems rene og klare Erkendelse af, at et Værn, et effektivt Værn, i visse Tilfælde kan virke med til at holde et lille Land udenfor Krigen; og det er det, vi fra vor Side tror paa, det var det, vi lovede os af Ordningen af 1909, det var det, som blev naaet ved Ordningen af 1909, og naar det ærede Medlem siger om sine egne Teorier, at de blev ikke prøvet er Svaret: — jo, de blev prøvet her og forkastet af det ærede Medlem selv.

Til det ærede Medlem Hr. Schmidt ønsker jeg kun at sige nogle faa Ord. Jeg vil gerne anerkende den taktfulde Form, hvori det ærede Medlem fremførte sine Udtalelser, og jeg vil ogsaa gerne anerkende den Udtalelse af ham, at han ikke ønsker Grænsen flyttet mod Nord ved Vold; saa vil jeg dertil